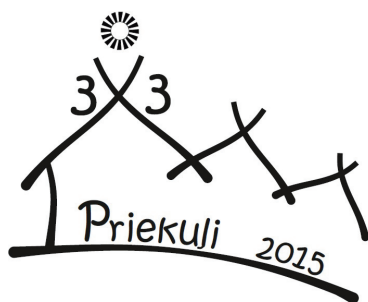

MĀJAS GRĀMATA

Mantojums

Sestdiena, 24. jūlijs, #7

Dziedājām un domājām kopā ar Julgī

Ne tikai izdziedājām visu Latvijas novadu zināmās un mazāk zināmās dziesmas, bet arī parunājām par latviešu valodās zaudētajām skaņām un burtiem, piemēram, cieto *L* vai plato *Ē*.

Tāds bija vakardienas folkloras vakars ar Julgī Stalti. Tiem, kas paguva ierasties laikus, dziedāt bija vieglāk. Varēja paņemt īpaši sagatavotu Priekuļu 3x3 Dziesmu lādes brošūriņu. Tajā bija visas šajā vakarā dziedamās dziesmas – kopā 16 (dažas gan tika

atkārtotas). Brošūrā gan ir arī gana daudz tukšu vietu. Tās – gan piezīmēm, gan līdz šim neiemācītu, bet saietā dzirdētu un tikamu dziesmu pierakstīšanai.

„Jūs dziediet, bet es jūs pārdziedāšu,” teica Julgī. Un tā arī bija. Skanēja gan saietā dalībnieku balsis, gan tām pāri – Julgī neapverami skaņā un fascinējošā gavilēšana.

Taču dziesma nav tikai dziedāšana. Tā liek arī padomāt. Piemēram, pirms uzsākt dziesmu par kunga riju, Julgī teica: „Kādreiz mūs apspieda vācu kungi. Bet vai tagad bieži nav tā, ka kaut esam kungi, paši sevi aplaupām?”

Ilze

Mēs kļūstam stiprāki

Mantojam mājas un uzvārdu, grāmatas. Arī pils ar parku ir mūsu mantojums.

„Man šķiet, ka mantojums ir galvenais, kas mums dod identitātes sajūtu,” saka Daina Kazāka no Pārdaugavas Rīgā. „Dažās ģimenēs tas tiek nodots no paaudzes paaudzē, dažās to mācās. 3x3 ir iespēja gan papildināt jau saņemto mantojumu, gan iegūt savu mantojuma daļu. Diemžēl mums bija smagi laiki pagājušajā gadsimtā, tika postītas dzimtas un to mantojums, bet saietā varam saņemt mācību no citiem un pūru papildināt. Es domāju par visu, ko mēs šeit darām, – gan runājam par latvisko dzīvesziņu, gan dziedam, dejojām, radām kopības sajūtu. Var uzlādēt pārliecību, ka ejam pareizu ceļu un saviem bērniem mācām latviskumu.

Esmu no tās daļas, kas mantojumu mācās, lai varētu nodot tālāk bērniem. Man bija lieliska iespēja 8 gadus piedalīties Līgo vakaros ar Ilgu Reiznieci, kuros pēc tradīcijām sanāk ļaudis no malu malām.

Tad bērni paaugās. Ir folkloras kopa *Saucējas*, kurā daudz mazu bērnu, un viņas iesāka Līgo svinēšanu Saldus

rajonā. Tad mēs ar bērniem pārcēlāmies uz turieni, jo man taču vajag gan sev, gan, lai bērni iemācās tradīcijas un saprot latvisko. Šo vajadzību spilgti apjautu, kad trīs gadus dzīvoju Londonā. Vienu gadu neatbraucu uz Līgo, un tas gads man bija pavisam citāds. Londonā nav izteiktas ziemas, ir mērenas gadalaiku pārejas, un gads veidojās vienmuļš. Vasarā siltāks, bet, kad daudz strādā, vasaru nevar manīt. Un cik nu Londonā dabas, tā ir urbāna pilsēta. Saprātu, ka man katru gadu jābrauc uz Līgo. Un tā mēs pie Gaiziņa svinējām, tagad – (bijušajā) Saldus rajonā pie ezera.

Kad bērni bija mazāki, braucu vispirms ar dievturiem istajā laikā svinēt saulgriežus, piepildīju sevi ar Līgo rituāliem līdz pat rītausmai. Tāpēc tad, kad Līgo svin pēc kalendāra, pilnībā devu visu bērniem, jo pati biju bagātinājusies.

Šogad mēs pirmo reizi svinējām saulgriežus kopā ar bērniem istajā laikā lieliskā vietā Druvienā. Tur šobrīd ceļ *Druvienas cilti*. Tur ir unikāla skola, kurā izstrādāta speciāla programma un svin gadskārtu svētkus. Biedrība *Druvienas cilts* palīdz viņiem veidot šos svētkus un pulcina cilvēkus no visām malām. Bijām Druvienā Lielā dienā, Ūsiņos un Līgo. Šogad

tie notika Silmačos – tas bija ļoti liels piedzīvojums. Trīs dienas gatavojāmies – šūdinājām kreklus, mācījāmies dziesmas, rituālus – un tad izdzīvojām. Liels paldies tai vietai un sirsnīgajai Vītolu ģimenei, kas galvenie tradīciju kūrētāji.

Ļoti svarīgi, ka svētki attīstās un daudzīnās. Mēs kļūstam stiprāki, ja jūtam savu mantojumu, kopjam to un nododam tālāk.”

Agrita

Norvēģijā atrada ceļu uz latvisko

Lelde Burve Alksne Daudzinājumā ieradās, apvilksusi norvēģu vikingu tērpu. Viņa sešus gadus dzīvo fjordu zemē netālu no Bergenas. Tieši Norvēģijā sākusi vairāk interesēties par latviskajām tradīcijām un ar tām aizrāvuši arī nelielu pulciņu norvēģu.

Nometnē Lelde ieradusies kopā ar saviem trim mazuļiem – Albertu (9), Gustavu (6) un Hermīni (3), kā arī mammu Māru Burvi un garīgo radnieci Dārtu Apsīti no Latvijas.

Uz Norvēģiju Leldes ģimene devās finansiālu apsvērumu dēļ, viņas vīram Gatim tur piedāvāja darbu. Viņš strādā uzņēmumā, kas ceļ koka mājas. Savukārt Lelde ir vizuālās mākslas skolotāja: „Dienā tikai norvēģu bērniem. Aktīvu latviešu tur ir ļoti maz.”

„Protams, Latvijā dzīvojot, ievērojām latviskās tradīcijas. Taču tā nopietni par to jēgu sāku domāt tikai Norvēģijā. Cik stipra tauta ir latvieši, cik tradīcijas saturīgas! Sapratu, ka te nav vecāku un latviskās vides, kas palīdzēs uzturēt tradīcijas. Tagad tas, vai audzināsim bērnus latviskā garā, ir atkarīgs tikai no mums pašiem,” turpina Lelde.

Tā kā Burvju ģimenē visus godus sāk ar tautas dziesmu *Pie Dieviņi gari galdī*, tad

vairāki desmiti norvēģu arī šo dziesmu jau apguvuši. Leldes dzimšanas dienā rīkots latvisko danču vakars, un nu jau vairākus gadus pie Leldes ģimenes Lieldienās sabrauc norvēģi, kam iepaticies svinēt Lieldienas latviskā garā.

„Norvēģiem jau pašiem arī ir tradīcijas, bet lielākā daļa tās vairs nepiekopj. Ir gan vikingu klubi, kuri kopj vikingu tradīcijas,” stāsta Lelde. Ģimene tādā klubā iestājusies. Pirmais uzdevums bijis pašiem uzstāt vikingu tērpus. Vasarās kluba biedriem ir iespēja dzīvot vikingu stilā. Mobilās ierīces jāatstāj mājās, jādzīvo vikingu teltī, jāēd pēc senām receptēm gatavota maltīte. Leldes ģimene tā nodzīvojusi nedēļu, bijis interesanti. „Patiesībā vikingu un latviešu tradīcijās ir daudz kopīga,” secinājusi Lelde.

Vasaras ģimene parasti pavada Latvijā, Saldū. Tad Lelde dzied Saldus folkloras kopā *Medaines*. 3x3 ģimeni ievilkā Dārta – komunikācijas studente, folkloriste, arheoloģiskās rekonstrukcijas entuziaste, tautas deju dejotāja, kurai šis ir trešais saiets. Pēc Dārtas reklāmas Lelde bija tā ieinteresēta, ka, pat ja netiktu uzaicināta uz Priekuļiem, brauktu tik un tā un gulētu teltī. Kopā ar mammu viņa te jo sevišķi labprāt apmeklē ievirzi *Tradīcijas, rituāli un godi*

Ineses Krūmiņas vadībā.

Kāpēc Dārta ir garīgais radnieks? Abas ģimenes iepazīnušās caur Cimdu Jētiņu. Viņa bijusi Māras Burves krustmāte un Dārtas mammas garīgā mamma. Ģimenes pamazām saaugušas kopā, kaut asinsradniecības nav.

Ilze

Paši ar savu saimes galdū

Es tevi apsveicu! Nākamgad paredzams tikpat labs saiets, jo vadītāji arī no Krūmiņu dzimtas - Egija un Ingus. Tas notiks Saldū, Cieceres internātpamatskolā, un tēma būs *Dziesmu kamolītis*.

Ingus piedalās 3x3, sākot no 10 gadu vecuma, kad Latvijā notika pirmais saiets 1990. gadā. Bijis arī Austrālijas 3x3. Egija – kopš Lūznavas 2006. gadā. Abi satikās un sapazinās Rīgā, kad Egija sāka mācīties, – caur *Vilkačiem* un citiem folkloras cilvēkiem, draugiem. Tad viņa vēl nebija šajā ģimeņu kustībā. „Biju pazistama ar Garezeru, un man bija Garezera sajūta sirdī, biju bijusi saieta viešņa, bet ne iekšā. 2006. gadā mani uzaicināja par *Pusreizpusēs* ievirzes vadītāju, un tā arī saslīmu,” Egija stāsta.

Nākamgad viņi būs otrreizēji nometnes vadītāji, un nu viņi ir četri. Kad pirmoreiz pulcēja trīsreiztrīsniekus Cēsainē 2011. gadā, dēls Gustavs bija gadu vecs, Pauline bija mammas vēderā. Bērni katrreiz piedalās saietā un to gaida visu gadu, prasa: „Kad būs nometne, kad mēs brauksim?”

Saldus nometnes vadītājiem jau rokas pilnas darba. Citugad mazāk darba, bet jāapmeklē 3x3 valdes sēdes. Krūmiņi saistīti arī ar dažādiem folkloras pasākumiem, tie ir viņu dzīves neatņemama sastāvdaļa.

Varētu uzskatīt, ka 3x3 viņiem ir katru nedēļu. Dzimtā

ir tradīcija katru pirmdien sapulcēties pie Ingus vecākiem vakariņās. Visi Latvijā dzīvojošie bērni, mazbērni sabrauc, sasēžas pie saimes galda un pārspriež, kā katram iet. Reizēm dzied, gatavojas kādiem pasākumiem, godiem.

Tagad jaunajiem Krūmiņiem jau gadu pašiem ir saimes galds. Agrāk viņi dzīvoja dzīvoklī, tad bija mazs pusdienu galds. Kopš decembra pārcēlušies uz māju un īstenojoši sapni par galdū, pie kura visiem vietas. Galda klājēji ir abi. „Mums sadalīts – es vairāk esmu salātu eksperts, Ingum padodas gaļas ēdieni. Man patīk gatavot, un bērniem patīk palīdzēt,” stāsta Egija.

Viņa no Priekuļiem aizbrauks priecīga un ar lepnumu par Edžu un Ievu, kas kļuvuši par jaunākajiem 3x3 vadītājiem Latvijā. „Manuprāt, mērķis piepildīts – katrs paņēmis to, kas viņam šķitis tuvs un mīļš. Kādam ir prieka sajūta, kādam – gudriba, citam – redzēšanās. Saietu jau veidojam mēs paši, ar kādu sajūtu piedalāmies un dienu veidojam, tādš mums tas arī ir. Ja esam priecīgi, pateicīgi par visu, kas mums ir, tādš ir arī saiets,” saka Egija. Un vīrs piebilst: „Ir pašam jāgrib piedalīties, tad arī būs vislabākā sajūta.” Tāda abiem ir – Egijai viņas 30, Ingum viņa 35 gados. Gustavam ir 5, Paulinei 3 – rēķini pats, cik kopā, un vai ir vairāk par 3x3.

Agrita

Rīta mirklis Mantotā zeme

Sestdienas rītā jūtam, ka saiets tuvojas beigām, jo uz skatuves runāt kāpj darba grupa – šoreiz Alberta Rokpeļņa

personā, - lai teiktu mums visiem lielu paldies. Alberts apstiprināja to, ko jau jutām – nedēļa paskrējusi ātri, pat nemanāmi: „Tagad mums atliek svinēt svētkus. Šodien notiks izstāde, vēlāk noslēguma koncerts. Līdz ar vakardienas Daudzinājumu saieta tēma *mājas* ir piedzīvojusi savu kulmināciju.” Alberts novēlēja visiem sajūst, ka mūsu darbos vienmēr redzams mantojums – mantojums, ko esam ieguvuši Priekuļos, kopīgi padarītais darbs, jaunās zināšanas, ko esam iemācījušies vai iemācījuši citiem, kā arī mūsu zeme, mūsu kopīgās mājas.

Laura

Nakts viesis Ansis Bogustovs

„Vēlos jūs pakaitināt, likt jums domāt,” vairākkārt sacīja Ansis savam kuplajam klausītāju pulkam. Sarunu iesākās ar aktuālo bēgļu jautājumu – daļa sabiedrības sašutusi, ka Latvijai jāuzņem ap 200 bēgļu. „Tā ir viena Imantas daudzstāvu kāpņutelpa, taču mums šķiet – pati jaunuma sakne,” sacīja Ansis. Viņš salīdzināja ar latviešu bēgļu gaitām, sakot, ka kāds taču viņus

paņēma pretī, un aicināja domāt par vispārcilvēciskām vērtībām, solidaritāti. Sarunā atklājās, ka daļa atbildības par *bēgļu bubuli* jāuzņemas medijiem: „Man ir 20 gadu pieredze žurnālistikā, labi zinu, ka lielākā daļa ir 18-26 gadus veci jaunieši, kuri nepārzina tēmu kopumā. Arī es tāds agrāk biju.”

Ansis mudināja palūkoties arī uz latvietības jautājumu no cita skatpunkta. Kas definē latvieti – valodas prasme, dzīvesvieta, tradīciju piekopšana? Minot dažādus piemērus par latviešu dzīvi irijā, Anglijā u.c., Ansis turpināja taujāt un padomāt – vai esam gatavi pieņemt, ka arī latviskums mainās? Viņaprāt, mēs neesam līdz galam novērtējuši to potenciālu, kas slēpjas šobrīd ārzemēs dzīvojošajos latviešos, kuri, iespējams, pirmoreiz tiek pie naudas, lai iestātos universitātē. Un tādu neesot mazums.

Laura

Mājas noslēpumu minēšana

Kādi tad īsti bija tie māju noslēpumi, ko minējām, minējām un pa daļai atminējām lielajās stafetēs? Piedāvājam atbildes un arī interesantākās dalībnieku versijas!

Vīrs sēd uz jumta un pīpē. (Skurstenis.)

Visas mammas parasti to ļoti, ļoti gaida. Kad tas atnāk, viņas kļūst neapmierinātas un pat nelaimīgas. Kad tas aiziet, viņas ir ļoti priecīgas... (Remonts.) Dalībnieku versijas – Ziemassvētki, bērnu miegs, zobi, vējbakas...

Šurpu turpu iet, nekur neaiziet. (Durvis.) Versija – pulksteņa pen-dele.

Krustām šķērsām kauli likti, pati miesa cauri spīd. (Logs.)

Akmens kājas, koka rumpis, galvā salmu cepurīte. (Māja.)

Mute ir, zobu nav. (Krāsns.)

Iet bez kājām, sit bez rokām, rāda bez pirkstiem. (Pulkstenis.)

Kas pastaigājas ar māju uz muguras? (Gliemezis.) Versija – bruņurupucis.

Jubilāri

Jo saiets ieskrienas, jo jubilāri ātrāk aizskrien, ka nav noķerami, dažs pat neparādās. Šodien sveicam Jēkabu Oskaru Pāvulu un Juri Jēkabu Tomašūnu! Abi tomēr satiekas un veido klasisko pašbildi.

Nakts dzīve nakts tumsā

Ievirze *No puīšiem par vīriem* Jura Jēkaba Tomašūna un Toma Eduarda Grīnvalda vadībā vakar pēc daudzinājuma uzsāma kursu uz apmetni mežā, kur paredzēts palikt pa nakti. Mēs – pieci jaunieši, divi instruktori un fotogrāfs – ar visām vajadzīgajām mantām, sarūpējuši vēl sāli un cukuru no nikšanas telpas, devāmies uz vietu, kur apmetni jau sagatavojuši *vilku mācības* puīši. Ieradušies gala mērķī, sākām nometnes (nejaukt ar 3x3 saietu) iekārtošanu: jumta remontu, guļamvietas siltināšanu, virtuves tehnisko apkopi, ūdensvada aktualizēšanu, kā arī apkures iedarbināšanu. Kas bijis mežā un nakšņojis, tas sapratīs mežoņu slengu. Jau pēc 10 minūtēm nometnes iekārtošanas darbos bija nepieciešams iedarbināt medpunktu – vienam no ievirzes dalībniekiem sanāca ieskriet ar degunu citā dalībniekā, un tāpēc jaunieši uzzināja, kā veic pārsista deguna apkopi. Tā kā grāpi iztīrīt no parafina neizdevās, burkāni tika nograuzti, kartupeļi izcepti pelnos un desas uz iesmiņiem. Pie ugunsкура tika pārrunāti visādi jautājumi, Jaunsardze un Zemessardze, tikai stāstīts par latviešu senajiem senčiem un to varoņdarbiem. Godam varu teikt, ka mums ir un būs spēcīga nākamā paaudze!

Juris

Dienas plāns

ŠODIEN

Sestdiena, 25. jūlijs
Mantojums

7.30 – 9.00 Celšanās, rīta vingrošana
9.00 – 9.40 Brokastis
9.40 – 10.10 Rīta TV, dienas tēma
10.15 – 12.45 Rīta ievirzes
13.00 – 14.00 Pusdienas
14.00 – 16.30 Pēcpusdienas ievirzes
16.30 – 17.00 Izstādes iekārtošana (Skolas priekšā)
17.00 – 19.00 Noslēguma izstāde un tirdziņš
19.00 – 19.45 Vakariņas
20.00 – 22.30 Noslēguma koncerts (Kultūras namā)
22.30 – 22.45 Vakara pasaciņa, Vakara dziesma
23.00 – ... Danči, Nikšana
23.00 – ... Danči lielajiem, Nikšana

RĪT

Svētdiena, 26. jūlijs

Mājas – vieta, kur atgriezties!?

7.30 – 9.00 Celšanās, rīta vingrošana
9.00 – 9.40 Brokastis
9.40 – 10.10 Rīta TV, dienas tēma
10.10 – 11.30 Saieta pārsprīšana (Skolas aktu zālē)
11.30 – 12.45 Saieta slēgšana (Skolas priekšā)
13.00 – 14.00 Pusdienas
14.00 – 14.30 Atvadas
14.30 Autobuss uz Rīgu no Dienesta viesnīcas

Paziņojumi

Lūgums ieviržu vadītājiem laicīgi nolikt infocentrā telpas atslēgas, lai nākamā ievirze var paspēt sagatavoties.

Priekuļu 3x3 video diskam, kas maksās 10 eiro, iespējams pieteikties infocentrā. Bez iepriekšējas pieteikšanās to iegādāties nebūs iespējams.

Autobusam uz Rīgu (4 eiro) arī jāpierakstās infocentrā. To var izdarīt jau tagad.

Aizbēgušās tomēr atgriezās

No svaiga gaisa un garīgās maizes neviens paēdis nav, tāpēc svarīga saietu sastāvdaļa aizvien bijusi arī ēdināšana.

Šoreiz mūs ēdināja sešas pavāres (divas no viņām tiek arī pie trauku mazgāšanas) un astoņi galda klājēji un novācēji. Viņi visi pārstāv uzņēmumu *Kretingas Maistas*, kas tulkojumā no lietuviešu valodas nozīmē *Kretingas ēdināšana*. Uzņēmums ir lietuviešu, bet strādātāji un darītāji – tik un tā latvieši. Ēdnīcas vadītāja Solveiga iepazīstina ar savu komandu: cep un vāra viņa pati, kā arī Jeļena, Aija (tur sevišķu rūpi par veģetāriešiem), Laila, Nadežda un Diāna. Galdus klāj Sabīne, Rikardo, Aldis, Keitiņa, Līva, Airita, Krista, Lelde, Liliija. Trīs dienas čakli strādājis Miķis. Darbinieki nebūt nav vietējie priekulieši, bet sapulcējušies no malu malām. Tie, kuri dzīvo tuvējās pilsētās, brauc uz mājām. Citi nakšņo tepat.

Cenzūrai nepakļaujas

Bravo! – par šī rīta filmiņas ievadu. Kinovīrs Ansis Landorfs smaida – nu nav viņš pirmo reizi ar pīpi uz jumta. „Esmu strādājis profesionāli, mani sižeti bijuši Latvijas Televīzijā, *Panorāmā*, bet akadēmiskas izglītības šajā jomā man nav,” viņš stāsta.

Gan jau esi ievērojis, ka Ansis ir visur; ja ne šajā brīdī, tad bija vakar vai būs rīt. „Man ir absolūta brīvība, neviens nav teicis, kas man būtu jāfilmē, kas nebūtu. Cenzūrai neesmu pakļauts vispār, tāpēc brīžiem varu atļauties rādīt visu, ko esmu nofilmējis, tā ka – uzmanieties, esmu tuvumā,” viņš iesmejas. „Vislabāk man patiek veidot skečus vai īsos sižetus ievadam, kas ir mākslinieciskā daļa. Nometnē *paņēmu* arī trīs garākas intervijas – ar Inesi Krūmiņu, Ilgu Reiznieci un Ansi Bogustovu.”

20 minūšu intervijas ierakstīšana saietā nav salīdzināma ar interviju Rīgā. Anša mamma ir žurnāliste, arī brālis, viņš ar abiem strādājis kopā, tāpēc daudz redzējis no malas: „Bija interesanti pamēģināt pašam. Ja tas būtu Rīgā, pāietu kādas 15 – 20 minūtes, līdz cilvēks vispār atvētos, un pirmie jautājumi ir ievadošie, lai tu vispār tiktu viņam klāt. Šeit ir tā, ka uzdod vienu ievadošo jautājumu, un

Lielākā daļa strādājot pa 15 stundām diennakti. Sākumā ēdienreizes nebija laikā tāpēc, ka divas galda klājējas nobijās no lielās slodzes un aizbēga. Tomēr vēlāk apžēlojās par palicējiem un atgriezās.

Lai arī darba daudz, jaunākie virtuves darbinieki tomēr rod spēku dančiem un citām saieta izklaidēm.

Šajā nometnē gan dzirdētas žēlabas, ka ēdiena ir par maz. „Nav, nav par maz!” nepiekrīt Solveiga. „Jums gribas vairāk ēst, jo daudz esat svaigā gaisā, esat noskrējušies. Vēl kāds nepadomājis, apēd citam paredzēto, jā, tad kādam nepietiek. Taču citreiz mums nāk atpakaļ neizēsti katli. Ja arī ir kāda problēma, cenšamies to risināt, lai tikai jums, saieta dalībniekiem, būtu labāk.”

Rīt plānotas svētku pusdienas ar karbonādi, kartupeļiem un saldo. Jācer, ka visa būs gana, būs gardi, un no sirds teiksim paldies saimniecēm.

Ilze

viņš jau ir *iekšā* sarunā, vari paprasīt jebko.”

Šo nedēļu Ansis uzskata par labu treniņu, nofilmē un samontē 70 – 80 minūtes. „Pirms diviem mēnešiem maketēju grāmatu, un tad viss mēnesis bija tāds kā nometnē. Vakarā pārnācu no darba, tad līdz diviem trijiem maketēju pie datora, no rīta atkal gāju uz darbu,” viņš stāstīja. Ansis strādā trešajā 3x3 un tikai pirms diviem gadiem uzzināja, kas šī par kustību, kad Juris un Aelita Batņgas uzaicināja filmēt *Neretas 3x3*. Ansim saietā patik atieksme, ka cilvēki ne pēc kā netiek dalīti.

Agrita

Spalvas brāji

Daudzpusīgi un talantīgi cilvēki satikušies arī *Mājas grāmatas* redakcijā.

Jurim Tomašūnam, Latvijas Universitātes vēstures studentam un Jelgavas bataljona zemessargam, šis ir aptuveni 20. saiets, taču darbs avīzē – pirmoreiz, gluži tāpat ievirzes vadīšana. Viņš ir pamatīgi noslogots, bet to izbauda: „Beidzot jūtos lietderīgs 3x3.” Ar to vēl nav gana - Juris dzied un kaujas folkloras un cīņu kopā *Vilkači*, savukārt brīvajā laikā pielieto 3x3 apgūtās prasmes –

šuj, lāpa, grebji, gatavo kokli. Ja būtu darbnīca, kaltu arī rotas.

Velta Mika jau 17. gadu ir informātikas skolotāja Rīgas Ezerkrastu pamatskolā. Pirmoreiz kustībā iesaistījies 1996. gadā Gaujienas 3x3, pa to laiku paspējusi gan vadīt ievirzi *Timeklis*, gan maketēt avīzi (Neretā). Maketēšanas procesu atsvaidzina tas, ka ik pa brīdim ienāk kāds rads ar labu vārdu vai gardumu.

Ilze Kuzmina ir *Latvijas Avīzes* žurnāliste, kura specializējas izglītības politikas jautājumos. Domājusi, ka šī sfēra būs garlaicīga, taču – nekā, tajā nemitīgi rodas problēmas. Žurnālistikā kopumā patīk tas, ka var iepazīt jaunkus cilvēkus. Brīvajā laikā gribētu spēlēt amatierteātri, taču Rīgā tas neesot tik vienkārši. 3x3 ir trešo reizi, vienreiz bijusi *normāls* cilvēks (tātad – ārpus redakcijas).

Uldis Siliņš ir no Austrālijas, bet Priekuļos atrodams viesnīcā *Tigra*, kur tapina savas nikšanas piezīmes un gatavo vakara dziedāšanai. Redakcijā redzēts tieši vienu reizi, taču mums viņa acis un ausis citur noderējušas krietni vairāk, lai gan kompānijas

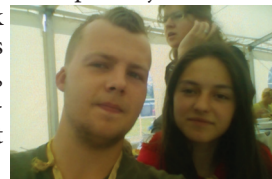
drusku pietrūka. Tiekamies vakarā!

Laura Bitiniece ikdienā ar žurnālistiku nenodarbojas, taču tālu no tekstiem nav tikusi – ir ētikas pasniedzēja Rīgas Stradiņa universitātē un satura veidotāja multimediju ekspozīcijās. Ar ģimeni organizēti četri 3x3, ļoti gaida nākamo – Pelčos 2016. gadā. Ar 3x3 izaugusi un joprojām aug.

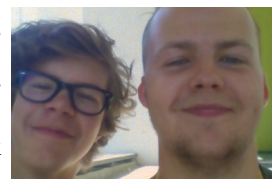
Baiba Krūmiņa nesen atgriezies no trīs mēnešus gara *dzīves atvaļinājuma* Maiami, kur auklēja brāļa Jāņa bērniņu. Pašlaik ir aktīvos darba meklējumos. 3x3 strādājusi

Jauniešu sleja

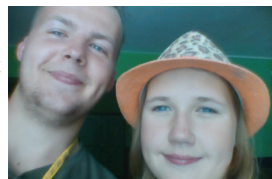
Estere Feldhūne Esterei ir skumji, jo saiets beidzas, bet tomēr joprojām priecīga gan par apkārt notiekošo, gan jau piedzīvoto. Saiets ir tā vērts, jo viņa ar ģimeni atbraukusi no Luksemburgas, lai piedzīvotu latviskumu. Estere šeit satiek draugus un dodas uz teātra sportu, jauniešu klubu un zoliti. Vislabāk viņai patīk superīgās kopmītnes, ievirzes, zole un danči. Galvenais šeit ir labi pavadīt laiku.

Uga Kalendrs Ar ģimeni ieradies no Rīgas, Ugam šeit ļoti patīk – gan Priekuļos, gan 3x3. Vaicāts, vai 3x3 ir nometne vai saiets, viņš droši atbild, ka saiets. Uga dodas uz ievirzēm *No puīšiem par vīriem*, kokapstrādi un zoliti. Saietā mācās, kā ir būt vīram, nakšņojot mežā, ēdot uz uguns gatavotu pārtiku, un droši runāt par aktuālo. Kā jau kārtīgam jauniešim, Ugam patīk danči. Ļoti patīk!

Antra Niedoliņa Antra ieradusies no tālienes – Jūrkalnes – kopā ar četriem ģimenes locekļiem. Viņa saietā piedalās jau trešo gadu. Antras interesi sekmē pieejamās ievirzes – teātra sports, stikla vitrāžas un floristika. Viņai šeit ir ļoti interesanti un arī patīk danči - TOP lieta šajā saietā. Runājot par vietējo apkārtni, Antra kā ļoti ērtas un patīkamas min skolu un kopmītnes.

Juris

Par 3x3 nākamgad

Nākamvasar Latvijā atkal notiks divi 3x3 saieti, šoreiz abi Kurzēm.

Pirmais būs Saldū, Cieceres internātpamatskolas telpās, no 3. līdz 10. jūlijam. To vadīs Egija un Ingus Krūmiņi, tas būs viņu otrais organizētais saiets. (Pirmais bija Cēsainē 2011. gadā.) Atbalstu saietam jau solījusi Saldus novada domes priekšsēde Indra Rassa, kurai joprojām sirdī ir Kalnu 3x3 nometne 2005. gadā, un viņa vēlas dot iespēju vietējiem atkal baudīt 3x3 gaisotni. Krūmiņiem ir divi bērniņi – Paulīne, Ōra un Gustavs Uko.

Otrs saiets notiks no 24. līdz 31. jūlijam Pelčos – gan skolā, gan pili. Pelči atrodas 5 km no Kuldīgas, līdz ar to dalībniekiem būs iespēja iepazīt šīs senās un skaistās pilsētas vērtības un jaukus. Saietu organizē Daiga un Aldis Bitinieki. Tas jau būs piektais Bitinieku vadītais saiets, un tā darbā tāpat kā līdz šim iesaistīsies visas trīs meitas – Anete, Laura, kā arī Monta, (nu jau Jakovela).

Abi nākamās vasaras saieti spēs uzņemt katrs ap 300 dalībnieku. Lai pieteiktos, jāraksta motivācijas vēstule vadītājiem. Viņu e-pastu adreses būs Priekuļu 3x3 adrešu sarakstā.

Bet vairāk informācijas par katra saieta saturu, dzīves apstākļiem utt. rudenī būs www.3x3.lv.

Daiga

Laura

Daudzinājums

Ērtāko veidu, kā tikt līdz daudzinājuma vietai, šķiet, izvēlējušies paši jaunākie Rokpeļņi.

Paskat, cik atbildīgi, nopietni un skaisti arī mazās meitenes sagatavojušās daudzinājumam!

Lūk, arī viņi - Edžus un Poga, varam būt kopā šeit un tagad, pateicoties viņiem.

Dižos tērpas ieejas vārtus veido Mežaļu tēvs un māmiņa.

Ik pa laikam ikdienā gadās tādi maģiski mirkļi. Daudzinājums saietā noteikti ir viens no tiem.

Tradīcijas mūsu 3x3 mājās...

Caur dzīvi jāiet ar smaidu - nu gluži kā to dara Pūsepu ģimene!

SODAI. ПЯК. HIMMELI. PUZURS.

Protams, ka tas ir senas kultūras liecinieks un vēstnieks, jo kā lai citādi būtu satiekams gan Latvijā, gan Baltkrievijā, gan Lietuvā, gan Somijā, gan Zviedrijā, gan...

Katras tautas stāsts atklāj kādu unikālu, universālu ideju, ko TAS nes, uzmanīgi, traušļi, smalki caur materiālu, caur stingri ģeometrizētu konstrukciju un caur stāstiem.

TAS ir radies laikā, kad par pasauli un visumu, zemes un aizsaules dzīvi nelasīja grāmatās vai internetā. Idejas un atklājumi tika nodoti no dvēseles uz dvēseli bez starpniekiem.

Par tradicionāli saulgriežu

rotājumu TO sauc lietuvieši un dod vārdu SODAI – dārzs. Debesu dārzs, kurā ir putni, kurā nolaižas senču gari, lai visa dzimta varētu būt kopā sakrālajā laikā. Baltkrievi to dēvē par ПЯК (zīrnēklis). No Skandināvijas nāk HIMMEL – debesis. Mēs par TO sakām PUZURS, kurā atspoguļojas izpratne par laiku un telpu.

Pamatmoduļa izveidei nepieciešami 12 salmi (vai niedres), un enerģija var brīvi plūst – tā ir katra meistara radošuma un pacietības izpausme, kurā atsevišķais iegūst vienotību veselumā. Trīsdimensionālas formas vienkāršība iedvesmo ne vienu vien mākslinieku un dizaineri radīt mobīlas ģeometriskas skulptūras vai tīri praktiskas lietas, kuras informācijas tehnoloģiju laikmetā pieejamas skatam, nešķērsojot valstu robežas. Ceru, ka *Cīta matemātika jeb 3x4=puzurs* ievirzes dalībnieku kopīgais laiks būs impulss idejas paturēšanai un došanai tālāk.

Sandra

Kur visklusāk, skan vislabāk

Skolā viens kluss stūritis, kur agrāk esot bijis skolotāju dzīvoklītis. Saieta laikā šeit ir ievākusies *Skaņu studija*, kur visas nedēļas garumā strādāts pie saieta diska. Čaklie darba rūķi šeit ir Ingus Krūmiņš, Dainis Kažoks un Andris Davidons. Visi trīs dara visu iespējamo diska tapšanai. Ingus galvenokārt ir administrators un muzicējošo ievilinātājs, Dainis un Andris pārvalda tehniskos aparātus. Kā paši *skanstudieši* izsakās, darbs ir ilgs, bet nu ir zināms, ka diskā būs 34 skaņdarbi, kuri ilgst 79 minūtes un 59 sekundes (diskā kopumā var ierakstīt 80 minūtes, tāpēc joprojām tiek domāts, kā izmantot atlikušo sekundi). Viņi strādā visu dienu un arī nakti, bet visiem *skanētgrībošajiem* lūdz neapvainoties, jo laiks diskam ir ierobežots un visus nevar ielikt. Iespējams tomēr, ka diskā neiekļuvušie varētu atrast ierakstus internetā.

Skaņu studija čakli darbojas jau kopš pirmās saieta dienas, kopš tā brīža ir apstrādāti brīvā mikrofona ieraksti, 6 atsevišķi ieraksti

studijā, kā arī divi Kārļa Kazāka koncertieraksti un viens Vivitas Skurules ieraksts no nīķšanas bandas.

Ievirzēs nevienam no trim *skanstudiešiem* nav sanācis piedalīties lielā darba apjoma dēļ, taču nīķšanā (kaut daļēji) gan ir pabijuši. Īpašs sveiciens skolas sargam par pacietību, jo viņi ir tie, kuri naktī no skolas neizvācas.

Ingus, Dainis un Andris ir oriģinālie skaņu studijas darboņi jau kopš Apguldes 3x3 saieta, kad tika radīts pirmais 3x3 disks. Darba un disku tik daudz, ka nevarot atcerēties visu. Diskos pamatā cenšas pieturēties pie tautas materiāla. Priekuļu diskā būs dziedamas dziesmas latviešu, latgalešu un lībiešu valodās. Diskā viņi gribēja ielikt arī teātri, bet nav pietikusi vieta. Nu ko, gaidīsim disku!

Juris

Paceļos virs zemes

Veselaviete Dace Kalniņa vada ievirzi par novada izzināšanu jeb *Priekuļu novada četras pusītes*. Ik dienu viņa ved saieta dalībniekus uz visām četrām pusēm, palīdzot viņiem iepazīt Priekuļu apkaimi un parādot to, kas „novadā īpašs, odziņas, ko nevar atrast google”. Kāda ievirzes dalībniece stāsta, ka daudzās apskates vietās viesus sagaida pārsteigumi, par ko iepriekš nezina pat Dace pati. Piemēram, aiz kāda stūra pēkšņi parādās tautasdziesmu dziedātājas. Turpina Dace: „Liels paldies visiem novadniekiem, kas mani atbalstīja šīs ievirzes veidošanā par ieguldījumu, sirsnīgumu, aktivitāti!

Mana pirmā saskare ar 3x3 bija jau 1997. gadā, kad saiets noritēja Mazsalacā. Pēc tam biju saieta Gaujienā, vēlāk daļēji piedalījos mājām tuvākajos saietos. Kāpēc man ir svarīgi būt 3x3? Latvietība ir īpašs stāvoklis, kurā svarīga ir zeme, valodas, tradīcijas, kas raksturīgas tikai latviešiem. Šajos saietos sapulcējas cilvēki, kas tieši to meklē, skaidro viens otram, apmainās ar zināšanām un emocijām. Tas rada kopības sajūtu, ļauj pacelties virs zemes. Būšana saietā dod spēku ilgam laikam.

Pat nezinu, kāpēc tieši man piedāvāja vadīt ievirzi par Priekuļu novadu. Varbūt kāds mani ieteica, varbūt rīkotāji paši par mani iedomājās. Ar Krūmiņu ģimeni esmu pazīstama jau sen. Salīdzinot manu pašreizējo statusu ar dalībnieka statusu, varu teikt, ka būt par dalībnieku vairāk ir ļaušanās. Toties nu klāt nākusi atbildība.

Es gan neesmu vēsturniece, ikdienā vadu *Lauku konsultāciju un izglītības centra* Cēsu konsultāciju biroju; esmu arī valdē biedrībā *Cēsu rajona lauku partnerība*. Vērtējam projektus, kuros plānota attīstība un kuri pretendē uz finansējumu no *Leader* programmas. Neesmu arī dzimusi Priekuļu pusē, mana dzimtā puse ir Rūjienā, bet augu Līgatnē, tomēr man vienmēr ir svarīgi celt vietu, no kuras nāku. Tāpēc labprāt piekritu vadīt šādu ievirzi.

Tas ir brīnišķīgi, ka saiets notiek skolā un vēl labāk ir tas, ka tas notiek tieši Priekuļos. Daudziem novadniekiem tagad ir priekšstats par to, kas ir 3x3. Ir dots, un ir saņemts.

Ilze

Noklausītas sarunas

Pēc dziesmu vakara ar Julgī kāds bērns teica, ka vislabāk patika dziesma par Ungāriju! Domāta bija dziesma *Kulies pati, kunga rija!*

Nodarbība *Atkalsatikšanās dejā:*

• Mārtiņš lūdz katru uzzīmēt zīmējumu par šīs nedēļas nodarbībām. Inese: „Un kad varam ierasties pēc diagnozes?”

• „Paldies manam vīram, kurš šodien aizbrauca pēc dēla, un man beidzot ievirzē kļuva interesanti!”

• Kāda vingrinājuma laikā vidū stāv lielākais no vīriem; Ainārs iesaucas: „Ja kas, pabēg nost, labāk, lai ir tikai viens cietušais!”

Guntis Eglītis no Priekuļiem lepojas: „Vakar mani arī aprakstīja avīzē.” Andris Tomašūns: „Kāds kauns!”

5. maršruta ekskursijā pieturvietā – foreļu audzētava. Saimnieks stāsta par zivīm, kā tās kopj, tīra ar sāli. To noklausījusies, fotogrāfe Līga saka: „Jā, ļoti labi, šim zivīm *spa* ir biežāk nekā man.”

SILIŅISKAS JŪTAS UN PŪTAS

KURŠ TE IES UN LIEKUĻOS?
JAUKI DŽĪVOT PRIEKUĻOS!

Labasdienas, labi ļaudis!

Gājieni uz Daudzināšanu ievada āža raga pūtiens. Esam gan tautastērpos, parastos tērpos, kailām kājām, pie Purciema taisītās pastalās, gan ikdienas apaviem kājās, pļavā saplūktām puķēm rokās, gan tāpat. Mēs ejam pie Laimasgalda nolikt savu ziedu – rudzu maizes gabaliņu un trejdeviņus dzīpariņus. Pavisam drīz esam savā pulcēšanās vietā – meža pļavā. Četri vīri, vicinot degošas lāpas, aizdzen prom ļaunos garus un ļaunas domas. Aizdedzina uguns kuru, seko ziedu došana, dziedāšana un runāšana. Daudzinājuma tēma – mājas.

Mūs, klaida ļaudis, aicina nostāties aplī. Esam labs skaits, kas savas mājas atraduši svešā zemē. Man un daudziem no mums svešā zeme ir bijusi tikai mājasvieta, mūsu māja ir Latvija. Un tā – ar dieviņu sanākuši, ar dieviņu atkal šķiramies.

Tagad par nopietnām lietām – runāsim par uzsauциenu pie alus dzeršanas nīkšanās. *Augšā, lejā, priekšā, iekšā* skan atkal un atkal. Es domāju, ka pilnīgi pietiktu ar *iekšā*, un štrunts par *augšā, lejā, priekšā*. Liekvārdība kavē šķidruma pārvietošanu no glāzes ķermenī.

Austrāliešiem un angļiem ir viens otrs interesants uzdzēršanas sauciens, piemēram, grūti tulkojamais *te viņš uz tevi skatās*, no zviedriem palienētais *skol*, ļoti populārs ir *čīrs*. Vēl lieto *lejā pa lūku*, bet visinteresantākais uzdzēršanas sauciens nāk no kādas pilsētas Anglijā – *lai ķēniņiene nekad nenoķertu masalas!*

Austrāliešiem ir vēl viens interesants teiciens, gauži nepiemērots bērnu ausīm. Ja pēc ilgākas glāzes cilāšanas kādam vīriešu dzimuma cilvēkam ir jāiet sevis pēc, tad viņš pārējiem paziņo, ka *jāiet pakratīt roku savas sievas labākajam draugam*.

Es kaut ko tādu uzdrošinos teikt, jo nīkšanās tiek dziedātas pikantas dziesmas, piemēram, par papēžu kopā sišanu.

Un nu brīdis ir klāt, kad

Laiks no draugiem šķirties pienācis,

Un sirdī tāds kā tukšums palicis,

Ardievu, dziesmu draugi!

Kas to zin, kur citu gadu mēs, bāliņi un māsiņas, dziedāsim.

Paldies! Lai Jums priekuļota noslēguma diena.

Uldis

Noķer mirkli

Trīs vienā jeb staigājošās mājas.

Izraidīti no *Pusreizpusēs*, pārauguši.

Fotogrāfu brīvbrīdis.

Ziedot 3x3 grāmatas izdošanai var, arī iemaksājot 3x3 kontā: Swedbank, konta nr. LV84HABA000140J051857 ar norādi 3x3 grāmatai. Biedrības Trīs reiz trīs Latvijā reģ. nr. LV40008039619.

Priekuļu 3x3 avīzes Mājas Grāmata redakcija

atrodas skolas datorklasē 2. stāvā, 214. kabinetā. Zvaniet: 28879068, rakstiet: laura.bitiniece@gmail.com. Rakstītāji Laura Bitiniece, Ilze Kuzmina, Agrita Maniņa, Juris Tomašūns, Uldis Siliņš, maketētāja Velta Mika, fotogrāfes Baiba Krūmiņa, Līga Andersone.